

[Maisted]

jo ikke nogen, der ikke kunne drømme om at låne os penge; vi er jo et forholdsvis politisk stabilt land, så de skal nok finde en metode til at få deres penge tilbage; det er et skinproblem.

Jeg var også glad for at høre den pludselige anerkendelse, der kommer fra hr. Bilgrav-Nielsen af, at dette her er et internationalt problem over for u-landene. Ja, dér kan vi mødes; vi vil jo netop have en fælles forpligtelse over for u-landene, føre en fornuftig økonomisk politik, føre en fornuftig handelspolitik, sådan at vi var fri for at gå på markedet og optage store lån i udlandet og dermed gøre det endnu vanskeligere for u-landene at være selvhjulpne, i stedet for at vi minsandten går ud og øger vores udenlandske lånsætning for at forære den videre til u-landene på en uhensigtsmæssig måde, som vi har set så ofte.

Men det er som sagt dokumenter på tåbelig opførsel fra et folketingsflertal, og det er faktisk kun fremskridtspartiet, der ikke har et medansvar for en sådan tåbelig økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Maisted: statsgælden var det store problem, som socialdemokratiet efterlod den nuværende regering. Da VKR-regeringen forlod sit arbejde i 1971, havde staten en nettorenteindtægt på 300 mill. kr. årligt. I de mellemliggende 12 år er alt dette ændret til en nettorenteudgift i størrelsesordenen 40 mia kr. årlig. Det er, hvad socialdemokratiet har gjort med dansk økonomi og ved dem, der skal afdrage hr. Anker Jørgensens kæmpegæld.

Den nuværende regerings hovedopgave er at få vendt denne udvikling.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg fristes til at sige, at valgkampen altså er forbi, så skulle vi ikke holde op med den dér med, at socialdemokratiet har gældsatt landet?

Den danske befolkning som helhed har i en periode med stor tilslutning her i folkettingen haft en økonomisk politik, der har gjort, at vi har overvundet krisen i de år på en me-

re behagelig måde, end vi havde gjort, hvis vi havde ladet enhver udenlandsk påvirkning slå igennem direkte. Det er faktisk – og det tror jeg vi skal være ærlige at indrømme her – kun fremskridtspartiet, der ikke har været villig til at foretage den udglatning af krisens følger, og jeg erindrer jo også, at de fleste af de udgifter, der de facto er gennemført i disse år, og som har medvirket til, at vi har haft underskud, er blevet gennemført med støtte fra hr. Gammelgaards parti.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det er kun på ét eneste tidspunkt, at det konservative folkeparti afveg sin tilslutningslinje, og det var i 1977, dengang det konservative folkeparti undlod at stemme for finanslovsforslaget, fordi man ville gennemføre en besparelse på ca. 10 pct.; på et udgiftsbudget på 78 mia kr. ville man lave en besparelse på 7 mia kr. Det kunne man ikke få tilslutning til fra andre partier end fremskridtspartiet, og dér sagde man, at det var uomgængelig nødvendigt at udføre en sådan økonomisk politik; derfor undlod man at stemme for finanslovsforslaget.

Ellers har det konservative folkeparti, da det pludselig blev forskrækket over sin egen handling, senere støttet de økonomiske forlig, der har medført denne gældsætning.

Jeg vil sige til hr. Camre, at den udligningspolitik, socialdemokratiet har stået for, betyder, at vi i dag har ca. 335.000 arbejdsløse; det er den udligningspolitik, socialdemokratiet står for. Og så er det jo en fuldstændig asocial fordelingspolitik at lave en indenlandsk statsgæld på 330 mia kr., som lønmodtagerne skal betale renter og afdrag af til dem, der har råd til at købe obligationer, altså kuponklipperne, dem, socialdemokratiet påstår de var modstandere af.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil også starte med at sige noget til hr. Gammelgaard og til hr. Nør Christensen. I hvert tilfælde den sidste var meget flot i slaget og sagde, at der ikke kan rejses kritik af den nuværende regering for gældsætningen, sådan næsten ordret citeret.

Så vidt jeg husker, har hr. Maisted fuldstændig ret. Det eneste borgerlige parti ud over fremskridtspartiet, der på noget tids-